

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/13/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116201162
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5116201162.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: S. N. M., M. L. T., M. M. B. X, XXX XX Z., R.: XX XXX XXX, právne zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporcovi: M. W., I. XX.X.XXXX, Z. E. XXX, XXX XX M., Š. T. M., o zaplatenie 2.827,39 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.269,08 eur spolu s úrokmi z omeškania:

- vo výške 8,75 % ročne zo sumy 287,21 eur od 10.02.2013 do zaplatenia,
- vo výške 8,75 % ročne zo sumy 411,59 eur od 10.03.2013 do zaplatenia,
- vo výške 8,75 % ročne zo sumy 299,80 eur od 10.04.2013 do zaplatenia a
- vo výške 8,5 % ročne zo sumy 270,48 eur 10.05.2013 do zaplatenia.

II. Odporca môže plnenie uvedené v časti I. výroku tohto rozsudku vykonať v pravidelných po sebe nasledujúcich mesačných splátkach vo výške 70,- eur mesačne až do úplného splatenia dlžného plnenia so zročnosťou do konca príslušného kalendárneho mesiaca, pri zročnosti prvej splátky do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, s tým, že omeškanie odporcu s úhradou čo i len jednej splátky bude mať za následok zročnosť celého zvyšku dlžného plnenia.

III. Návrh vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 1.558,31 eur spolu s úrokmi z omeškania:

- vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4,99 eur od 10.02.2013 do zaplatenia,
- vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4,99 eur od 10.03.2013 do zaplatenia,
- vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4,99 eur od 10.04.2013 do zaplatenia a
- vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.543,34 eur od 13.02.2014 do zaplatenia, zamietá.

IV. Odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 15.12.2015 doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 20.1.2016 sa navrhovateľ domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 2.827,39 eur spolu s úrokmi z omeškania: vo výške 8,75 % ročne zo sumy 292,20 eur od 10.2.2013 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 416,58 eur od 10.3.2013 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 304,79 eur od 10.4.2013 do zaplatenia, vo výške 8,50 % ročne zo sumy 270,48 eur od 10.5.2013 do zaplatenia a vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.543,34 eur od 13.2.2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Návrh na začatie konania navrhovateľ skutkovo odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 postúpil postupca Slovak Telekom, a. s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13

Bratislava, IČO: 0035763469 (ďalej len postupca) na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca uzatvoril dňa 4.10.2012 s odporcom zmluvu č. XXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle zákona o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení. Na základe zmluvy postupca poskytol odporcovi telekomunikačné služby, špecifikované v zmluve za podmienok stanovených v zmluve a vo Všeobecných podmienkach. Odporca sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v zmluve a cenníku. Postupca vyúčtoval odporcovi cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade s platnými cenovými podmienkami postupcu. Postupca vystavil odporcovi vyúčtovacie faktúry, pričom postúpil navrhovateľovi nasledovné pohľadávky vo faktúrach: č. XXXXXXXXXX znejúca na sumu 292,80 eur splatná dňa 9.2.2013, č. XXXXXXXXXX znejúca na sumu 416,58 eur splatná dňa 9.3.2013, č. XXXXXXXXXX znejúca na sumu 304,79 eur splatná dňa 9.4.2013, č. XXXXXXXXXX znejúca na sumu 270,48 eur splatná dňa 9.5.2013 a č. XXXXXXXXXX znejúca na sumu 1.543,34 eur splatná dňa 12.2.2014. Rozpis jednotlivých vyúčtovaných položiek je uvedený v pripojených faktúrach. Faktúry sú očíslované variabilnými symbolmi. Odporca ku dňu spísania návrhu neuhradil odo dňa postúpenia pohľadávky nič z dlžnej sumy. Uplatnená pohľadávka vo výške 2.827,39 eur nebola ku dňu spísania návrhu uhradená. S odkazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ďalej navrhovateľ uviedol, že na základe uvedených platieb vyčísluje úroky z omeškania ku dňu spísania návrhu nasledovne: vo výške 8,75 % ročne zo sumy 292,80 eur od 10.2.2013, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 416,58 eur od 10.3.2013 do zaplataenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 304,79 eur od 10.4.2013 do zaplataenia, vo výške 8,50 % ročne zo sumy 270,48 eur od 10.5.2013 do zaplataenia a vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.543,34 eur od 13.2.2014 do zaplataenia. Odporca sa k návrhu a jeho prílohám, ktoré mu boli riadne doručené, vyjadril v podaní podanom na súde dňa 4.3.2016, v ktorom nepoprel, že predmetnú zmluvu uzatvoril, avšak podľa jeho tvrdení uvedené služby nevyužíval odporca ale jeho známy.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 15.4.2016, na ktoré sa dostavil odporca. Navrhovateľ ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie neustanovili. Podaním doručením súdu dňa 13.4.2016 ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti, pričom v celom rozsahu zotrvali na žalobnom návrhu. Odporca na pojednávaní uviedol, že je ochotný dlžnú sumu uhradiť, ale požiadal o možnosť jej splatenia v mesačných splátkach vo výške 50,- eur, pričom odporca ďalej uviedol, že príjem ich domácnosti je v súčasnosti vo výške spolu cca 700,- eur a ich mesačné výdavky sú spolu vo výške cca 550,- eur.

Súd tak vykonal dokazovanie oboznámením listinným dôkazmi, pričom zistil nasledovný skutkový stav. Spoločnosť T-Mobile Slovensko, a. s., (ďalej len „ST“) ako Podnik a odporca ako Účastník uzavreli dňa 2.1.2008 zmluvu o pripojení, ktorým sa ST zaviazal aktivovať odporcovi program služieb „Relax 60 (120)“ vo vzťahu k t.č. XXXXXXXXXX. ST odporcovi poskytol balíček služieb s názvom „Relax 60 (120)“ na dobu viazanosti 24 mesiacov. Odporca sa v dodatku zaviazal riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, VP, platným Cenníkom služieb. Odporca zároveň zobral na vedomie a súhlasil s tým, že v prípade nedodržania doby viazanosti 24 mesiacov je povinný uhradiť ST zmluvnú pokutu vo výške 7.500,- Sk (t.j. 248,95 eur).

ST ako Podnik a odporca ako Účastník uzavreli dňa 25.9.2012 zmluvu o pripojení, ktorým sa ST zaviazal aktivovať odporcovi program služieb „Happy XL“ vo vzťahu k t.č. XXXXXXXXXX. ST odporcovi poskytol balíček služieb s názvom „Happy XL“ na dobu viazanosti 24 mesiacov. Odporca sa v dodatku zaviazal riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, VP, platným Cenníkom služieb. Odporca zároveň zobral na vedomie a súhlasil s tým, že v prípade nedodržania doby viazanosti 24 mesiacov je povinný uhradiť ST zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur.

ST ako Podnik a odporca ako Účastník uzavreli dňa 3.1.2008 zmluvu o pripojení, ktorým sa ST zaviazal aktivovať odporcovi program služieb „Rýchly internet 2“ vo vzťahu k t.č. XXXXXXXXXX. ST odporcovi poskytol balíček služieb s názvom „Rýchly internet 2“ na dobu viazanosti 24 mesiacov. Odporca sa v dodatku zaviazal riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, VP, platným Cenníkom služieb.

ST ako Podnik a odporca ako Účastník uzavreli dňa 4.10.2012 zmluvu o pripojení, ktorým sa ST zaviazal aktivovať odporcovi program služieb „DATA SIM MI NEOB2“ vo vzťahu k t.č. XXXXXXXXXX. ST odporcovi poskytol balíček služieb s názvom „DATA SIM MI NEOB2“ na dobu viazanosti 24 mesiacov. Odporca sa v dodatku zaviazal riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, VP, platným Cenníkom služieb. Odporca zároveň zobral na vedomie a súhlasil s tým, že v prípade nedodržania doby viazanosti 24 mesiacov je povinný uhradiť ST zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur.

ST ako Podnik a odporca ako Účastník uzavreli dňa 17.5.2012 zmluvu o pripojení, ktorým sa ST zaviazal aktivovať odporcovi program služieb „Bez záväzkov“ vo vzťahu k t.č. XXXXXXXXXXXX.

ST ako Podnik a odporca ako Účastník uzavreli dňa 3.6.2009 zmluvu o pripojení, ktorým sa ST zaviazal aktivovať odporcovi program služieb „Relax 100“ vo vzťahu k t.č. XXXXXXXXXXXX. ST odporcovi poskytol balíček služieb s názvom „Relax 100“ na dobu viazanosti 24 mesiacov. Odporca sa v dodatku zaviazal riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, VP, platným Cenníkom služieb. Odporca zároveň zobral na vedomie a súhlasil s tým, že v prípade nedodržania doby viazanosti 24 mesiacov je povinný uhradiť ST zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur.

ST ako Podnik a odporca ako Účastník uzavreli dňa 28.12.2009 dodatok k zmluve o pripojení, ktorým sa ST zaviazal aktivovať odporcovi program služieb „MI 2 ZDIELANY“. ST odporcovi poskytol predmetný balíček služieb na dobu viazanosti 24 mesiacov. Odporca sa v dodatku zaviazal riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, VP, platným Cenníkom služieb. Odporca zároveň zobral na vedomie a súhlasil s tým, že v prípade nedodržania doby viazanosti 24 mesiacov je povinný uhradiť ST zmluvnú pokutu vo výške 149,37 eur.

ST ako Podnik a odporca ako Účastník uzavreli dňa 21.6.2009 dodatok k zmluve o pripojení (vo vzťahu k t.č. 0911587921), ktorým sa ST zaviazal aktivovať odporcovi program služieb „Relax 60+ (120)“. ST odporcovi poskytol predmetný balíček služieb na dobu viazanosti 24 mesiacov. Odporca sa v dodatku zaviazal riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, VP, platným Cenníkom služieb. Odporca zároveň zobral na vedomie a súhlasil s tým, že v prípade nedodržania doby viazanosti 24 mesiacov je povinný uhradiť ST zmluvnú pokutu vo výške 1.440,- Sk (47,80 eur).

Ďalej mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že ST faktúrami: č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.1.2013 splatnou dňa 9.2.2013 znejúcou na sumu 292,20 eur (z toho 4,99 eur ako upomienka oneskorenej platby), č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.2.2013 splatnou dňa 9.3.2013 znejúcou na sumu 416,58 eur (z toho 4,99 eur ako upomienka oneskorenej platby), č. 7302976096 zo dňa 22.3.2013 splatnou dňa 9.4.2013 znejúcou na sumu 304,79 eur (z toho 4,99 eur ako upomienka oneskorenej platby) a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.4.2013 splatnou dňa 9.5.2013 znejúcou na sumu 270,48 eur, vyúčtovala odporcovi cenu služieb poskytnutých podľa vyššie uvedených zmlúv o pripojení a platného Cenníka za obdobie od 22.12.2012 do 21.4.2013.

Ďalej mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že ST faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.1.2014 splatnou dňa 12.2.2014 vyúčtovala odporcovi sumu 1.543,34 eur, z toho suma 248,95 eur predstavovala zmluvnú pokutu vo vzťahu k t.č. XXXXXXXXXXXX, suma 149,37 eur predstavovala zmluvnú pokutu vo vzťahu k zariadeniu 000735ffffb11758, suma 331,94 eur predstavovala zmluvnú pokutu vo vzťahu k t.č. XXXXXXXXXXXX, suma 199,- eur predstavovala zmluvnú pokutu vo vzťahu k t.č. XXXXXXXXXXXX, suma 248,95 eur predstavovala zmluvnú pokutu vo vzťahu k t.č. XXXXXXXXXXXX, suma 33,19 eur predstavovala zmluvnú pokutu vo vzťahu k t.č. XXXXXXXXXXXX a suma 331,94 eur predstavovala zmluvnú pokutu vo vzťahu k t.č. XXXXXXXXXXXX.

Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi spoločnosťou ST ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom dňa 20.11.2014 došlo aj k postúpeniu pohľadávok postupcu voči odporcovi, vyplývajúcich z vyššie uvedených faktúr na navrhovateľa.

Súd považoval za medzi účastníkmi nesporné tvrdenie navrhovateľa, že odporca neuhradil nič z dlžnej sumy. Vzhľadom k tomu, že v konaní nevyšiel najavo opak skutkového tvrdenia navrhovateľa, že by odporca vykonal nejaké úhrady dlžnej sumy, súd vychádzal z tohto skutkového tvrdenia navrhovateľa. Podľa ust. § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

Podľa ust. § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, podnik má právona úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa ust. § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa ust. § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou,

ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa ust. § 44 ods. 2 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluva o poskytovaní verejných služieb musí obsahovať a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu podľa § 15 ods. 2, b) popis poskytovaných služieb, najmä informácie o 1. prístupe k službám tiesňového volania a lokalizačným údajom vrátane obmedzení pri poskytovaní služieb tiesňového volania, 2. obmedzeniach týkajúcich sa prístupu k službám a aplikáciám alebo ich používania v súlade s osobitnými predpismi, [napríklad zákon č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon) v znení neskorších predpisov] 3. minimálnej ponúkanej úrovni kvality služieb, najmä lehotu prvého pripojenia k sieti alebo iné ukazovatele, ak tak určí úrad podľa § 46, 4. postupoch podniku pri meraní a riadení prevádzky zameraných na zamedzenie preťaženia sieťového spojenia a informácie o tom, ako môžu tieto postupy vplyvať na kvalitu služieb, 5. druhoch servisných služieb, podporných služieb a kontaktné údaje na tieto služby, 6. obmedzeniach, ktoré podnik zavedie na používanie dodaných koncových zariadení, c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2, d) podrobnosti o cenách vrátane prostriedkov, ktorými je možné získať aktuálne informácie o platných cenách, servisných poplatkoch, ponúkané spôsoby platby a rozdiely v nákladoch účastníka súvisiace so spôsobom platby, e) informácie o termínoch a spôsobe fakturácie za poskytnuté služby, f) čas trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podmienky jej predĺženia a ukončenia vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby, ktoré sa musia splniť v záujme využívania výhod z akcií na podporu predaja, poplatkov súvisiacich s prenosom čísel a iných identifikátorov, poplatkov splatných pri ukončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb a náhrady nákladov súvisiacich s koncovými zariadeniami, g) spôsoby odškodnenia a systémy úhrad, ktoré sa uplatnia v prípade nesplnenia zmluvne dohodnutej úrovne kvality služieb, h) spôsob urovnávania sporov podľa § 75, i) druhy opatrení, ktoré môže podnik prijať v prípade narušenia bezpečnosti alebo integrity siete, alebo v prípade jej ohrozenia alebo poškodenia.

Podľa ust. § 44 ods. 3 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, údaje uvedené v odseku 2 môžu byť uvedené v ktorejkoľvek súčasti zmluvy o poskytovaní verejných služieb vrátane všeobecných podmienok alebo cenníka; to neplatí pre údaje, ktoré musia byť výslovne uvedené priamo v písomnom vyhotovení zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak je zmluva o poskytovaní verejných služieb podľa odseku 1 písomná: a) lehotu prvého pripojenia k sieti, b) obmedzenia, ktoré podnik zavedie na používanie podnikom dodaných koncových zariadení účastníkovi, c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2, d) cenu alebo zdroj, spôsob a možnosti získania informácií o cene, e) informáciu o zúčtovacom období a spôsobe fakturácie v prípade fakturovaných služieb, f) čas trvania zmluvy vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 379/2008 Z. z., spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku

Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010 do 30.06.2011 (po účinnosti zákona č. 161/2011 Z. z. dňa 01.07.2011 ust. § 53 ods. 10 a po účinnosti zákona č. 106/2014 Z. z. dňa 01.06.2014 § 53 ods. 11), neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 161/2011 Z. z. účinnom od 01.07.2010, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom znení, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34), zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 4 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, bez ujmy na článok 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvy, v dobe uzavretia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, na ktorej je závislá.

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa prílohy Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, bodu 1 písm. e), podmienkou uvedenou v čl. 3 smernice je požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako kompenzáciu.

Z hľadiska skutkového vymedzenia žalovaných nárokov navrhovateľ tieto uplatňoval ako nárok na zaplatenie ceny neuhradených telekomunikačných služieb, ktoré odporcovi poskytol jeho právny predchodca ST na základe zmlúv o pripojení.

Súd tak na základe vykonaných dôkazov vychádzal z toho, že medzi ST a odporcom vznikli záväzkovo-právne vzťahy vyplývajúce z v zmysle ust. § 44 zákona č. 351/2011 Z. z. uzavretých zmlúv o pripojení. Právu odporcu na poskytovanie služieb podľa zmlúv ST zodpovedala povinnosť odporcu uhradiť cenu týchto služieb podľa cenníka, resp. cenu zo zľavou.

Súd mal tak za preukázané, že právnenému predchodcovi navrhovateľa ST vznikol voči odporcovi nárok na zaplatenie poskytnutých služieb v súlade s vyššie uvedenými zmluvami o pripojení, VP, Cenníkom a vyššie uvedenými faktúrami, vo výške 1.269,08 eur (suma 287,21 eur vyúčtovaná faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, suma 411,59 vyúčtovaná faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, suma 299,80 eur vyúčtovaná faktúrou č. XXXXXXXXXXXX a suma 270,48 eur vyúčtovaná faktúrou č. XXXXXXXXXXXX). Súd tak z tohto dôvodu a s poukazom na vyššie uvedené postúpenie tejto pohľadávky podľa ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka do výšky sumy 1.269,08 eur navrhovateľovi priznal nárok na zaplatenie sumy 1.269,08 eur, a to vzhľadom na to, ako už bolo uvedené, že v konaní nevyšiel najavo opak tvrdenia navrhovateľa, že odporca doposiaľ navrhovateľovi túto sumu neuhradil.

Právnenému predchodcovi navrhovateľa ST vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške stanovenej zákonom zo sumy 1.269,08 eur, teda podľa vyššie uvedených ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Súd pri posudzovaní uplatneného nároku na úroky z omeškania: vo výške 8,75 % ročne zo sumy 287,21 eur od 10.02.2013 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 411,59 eur od 10.03.2013 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 299,80 eur od 10.04.2013 do zaplatenia a vo výške 8,5 % ročne zo sumy 270,48 eur 10.05.2013 do zaplatenia, mal za to, že odporca sa dostal do omeškania s platením ceny za poskytnuté služby, t. j. celkovo sumy 1.269,08 eur, prvým dňom po splatnosti jednotlivých faktúr, ktorými právny predchodca navrhovateľa vyúčtoval odporcovi cenu poskytnutých služieb v zmysle uzavretých zmlúv o pripojení. V čase prvého dňa omeškania odporcu so zaplatením faktúry č. XXXXXXXXXXXX (resp. č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX), t. j. ku dňu 10.2.2013 (resp. 10.3.2013 a 10.4.2013) bola výška základnej úrokovej sadzby ECB 0,75 % ročne a v čase prvého dňa omeškania odporcu so zaplatením faktúry č. XXXXXXXXXXXX, t. j. ku dňu 10.5.2013 bola výška základnej úrokovej sadzby ECB 0,5 % ročne (súd má o tomto vedomosť zo svojej činnosti; § 121 O.s.p.). Právnenému

predchodcovi navrhovateľa tak vzniklo v zmysle už cit. ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. právo na zaplatenie úrokov z omeškania: vo výške 8,75 % ročne zo sumy 287,21 eur od 10.02.2013 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 411,59 eur od 10.03.2013 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 299,80 eur od 10.04.2013 do zaplatenia a vo výške 8,5 % ročne zo sumy 270,48 eur 10.05.2013 do zaplatenia. Následne s postúpenou pohľadávok prešlo na navrhovateľa v súlade s ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj príslušenstvo, teda aj právo jeho právneho predchodcu voči odporcovi na zaplatenie úrokov z omeškania v uvedenom rozsahu. Na tomto mieste ďalej považuje súd za potrebné uviesť, že je pri rozhodovaní viazaný žalobným návrhom (ust. § 153 ods. 2 O.s.p.). Z uvedeného tak vyplýva, že súd nemôže priznať navrhovateľovi viac, ako požadoval v žalobnom návrhu, avšak nemôže mu priznať ani niečo iné, než požadoval (teda odporcovi nemôže uložiť inú ako navrhovateľom navrhovanú povinnosť), alebo nemôže navrhovateľovi priznať síce požadované plnenie, avšak z iného skutkového základu, ako bol navrhovateľom vymedzený. Zároveň súd poukazuje na znenie ust. § 79 ods. 1 a § 120 ods. 1 O.s.p., teda na to, že navrhovateľ v návrhu je povinný uviesť skutkové tvrdenia, ktoré majú odôvodňovať jeho uplatnený nárok čo do dôvodu, ako aj výšky a súčasne má dôkaznú povinnosť, t.j. označiť alebo predložiť dôkazy preukazujúce jeho skutkové tvrdenia. Súd tak nemá povinnosť (a opak by bol v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov v konaní) z navrhovateľom predložených a označených dôkazov odvodzovať skutkové tvrdenia, ktoré neboli navrhovateľom produkované a na základe týchto navrhovateľovi priznať síce uplatnený nárok, avšak uplatnený na základe iného navrhovateľom tvrdeného skutkového stavu.

S poukazom na uvedené súd viazaný skutkovým vymedzením žalovaného nároku na zaplatenie sumy 1.543,34 eur konštatuje, že navrhovateľ si aj tento nárok uplatňoval ako pohľadávku, ktorá na neho prešla postúpením z ST, na zaplatenie ceny služieb poskytnutých ST odporcovi na základe predmetných zmlúv o pripojení. Ako vyplýva z predloženej faktúry č. XXXXXXXXXX ST odporcovi touto faktúrou nevyúčtovala cenu poskytnutých služieb, ale zmluvné pokuty podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ si však takýto nárok návrhom na začatie konania neuplatnil, a preto súd s poukazom na ust. § 153 ods. 2 O.s.p. už len z tohto dôvodu návrhu navrhovateľa o zaplatenie sumy 1.543,34 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.543,34 eur od 13.02.2014 do zaplatenia vyhovieť nemohol a tento zamietol.

Odhliadnuc od tohto dôvodu zamietnutia návrhu navrhovateľa v uvedenej časti súd považoval pre úplnosť odôvodnenia svojho rozhodnutia za potrebné sa zaoberať dôvodnosťou postúpenej pohľadávky (aj keď nie navrhovateľom skutkovo uplatnenej) na zaplatenie sumy 1.543,34 eur ako zmluvných pokút podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Aj keď navrhovateľ neoznačil zmluvné dojednania, na základe ktorých si tieto nároky uplatňoval voči odporcovi jeho právny predchodca ST (čo je pochopiteľné, vzhľadom k tomu, že navrhovateľ si návrhom takéto nároky neuplatnil), je nepochybné, že to bolo na základe ust. bodu 3 (resp. 4) vyššie zmienených dodatkov k zmlúvam o pripojení, a to z dôvodu, že odporca neuhradil svoje zmluvné záväzky, t. j. že odporca neuhradil dojednanú cenu jemu poskytnutých služieb zo strany ST.

Na tomto mieste súd musí poukázať na to, že na záväzkovo-právne vzťahy medzi ST a odporcom založené predmetnými zmlúvami o pripojení v znení ich dodatkov bez akýchkoľvek pochybností dopadá úprava spotrebiteľských zmlúv zakotvená v právnom poriadku SR v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola do Občianskeho zákonníka (ust. § 52 a nasl.) zaradená novelou zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmlúvach (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Ust. § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné (uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV. ÚS 55/2011- „pokiaľ je však zmluvná podmienka v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej

zmluvy, ktorý vzťah teória i prax navyše označujú za fakticky nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“). Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby ako aj zmluvných podmienok má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často, vzhľadom na ich právnický jazyk a ich rozsiahlosť nemá možnosť či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. V praxi je totiž zmluva predkladaná dodávateľom vo formulárovej podobe s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkolvek zmeny, čo vedie spotrebiteľa k vyvodeniu záveru o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce s dodávateľom vstúpiť do zmluvného vzťahu. Tento fakt je ešte viac umocnený skutočnosťou nedostatočného časového priestoru pri samotnom akte uzatvárania takejto zmluvy a použitia nevýrazného malého písma hraničiaceho s čitateľnosťou, ktorým sú zobrazené významovo závažné ustanovenia zmluvy. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv (v aplikačnej praxi súdov sa používa aj pojem typová, štandardná, adhézna zmluva), ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nenechá. Súd sa tak zaoberal v ďalšom otázkou (ne)prijateľnosti predmetných zmluvných podmienok, na základe ktorých ST uplatňoval voči odporcovi (vyúčtoval mu) právo na zaplatenie zmluvných pokút spolu vo výške 1.543,34 eur.

V kontexte uvedeného sa súd považuje za potrebné vyjadriť k otázke individuálneho dojednania zmluvných podmienok. Za individuálne so spotrebiteľom zo strany dodávateľa dohodnutú zmluvnú podmienku možno považovať len takú, ktorej obsah bol predmetom rokovaní medzi účastníkmi zmluvy v procese jej kontraktácie a jej znenie bolo napokon spoločným konsenzom oboch zmluvných strán vyplývajúcim z týchto rokovaní. Inými slovami povedané, na to, aby mohla byť zmluvná podmienka považovaná za individuálne dojednanú medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy, nestačí len to, aby spotrebiteľ mal možnosť s vopred dodávateľom pripravenou a formulovanou podmienkou, či už vyjadriť svoj súhlas, alebo svoj nesúhlas, a to či už začiarňnutím takejto možnosti vo vopred pripravenom formulárovom texte zmluvy, alebo svojím podpisom pod takýmto textom, ale aby ešte v samotnom procese kontraktácie bol schopný pochopiť jej význam a následne bez akýchkoľvek ďalších podmienok sa mohol rozhodnúť, či takúto podmienku prijíma alebo nie. Len takýto výklad podľa názoru súdu korešponduje so znením, zmyslom a napokon aj cieľom právnej úpravy zakotvenej v cit. ust. § 53 ods. 2 OZ, ako aj v ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. V konaní však takýto spôsob kontraktácie dotknutých zmluvných podmienok o zmluvných pokutách najavo nevyšiel (neunesol dôkazné bremeno podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. v spojení s cit. ust. § 53 ods. 3 OZ, ktoré prezumuje vyvrátenú právnu domnienku o tom, že zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve sa nepovažuje so spotrebiteľom za individuálne dojednané, ktorú právnu domnienku môže dodávateľ vyvrátiť, ak preukáže opak).

Ako vyplýva z § 544 Občianskeho zákonníka, účastníci si môžu pre prípad porušenia povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je povinný zaplatiť účastník pre prípad porušenia povinností plynúcich zo zmluvy. Zmluvná pokuta je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Dojednanie výšky zmluvnej pokuty, či spôsobu jej určenia je vecou účastníkov. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ust. § 39 Občianskeho zákonníka, a teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

V danom prípade ST tak zásadne predmetnými zmluvnými pokutami s poukazom na ich zakotvenie v ust. bodu 3 (resp. 4) predmetných dodatkov, ktorých kauzálnym (ekonomickým) zmyslom bolo pre odporcu na jednej strane získať cenové zvýhodnenie na mobilný telefón (resp. zariadenie), ako aj benefit vo forme zľavy z ceny poskytovaných služieb po dobu 24 mesiacov a na druhej strane pre právneho predchodcu navrhovateľa získať na určitú dobu 24 mesiacov odberateľa svojich služieb, s určitosťou zabezpečoval poskytnutie určitých benefitov odporcovi spočívajúcich práve v zľave z ceny mobilného telefónu, resp. poskytnutého benefitu zľavy z ceny poskytovaných služieb (teda na druhej strane zodpovedajúcej akejosi strate právneho predchodcu navrhovateľa oproti štandardnej cene mobilného telefónu rovnajúcej sa výške zľavy z jeho ceny, resp. zľavy z ceny poskytovaných služieb).

(Ne)prijateľnosť zmluvnej podmienky treba hodnotiť v zmysle výkladového pravidla obsiahnutého v súčasnosti v znení ust. § 53 ods. 11 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie totiž transponuje cit. ust. čl. 4 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Z výkladového pravidla vyplýva, že

hodnotenie prijateľnosti zmluvnej podmienky sa vykonáva pri zohľadňovaní okolností, ktoré existovali v čase dojednaní takejto zmluvnej podmienky, nie podľa okolností, ktoré boli v čase, kedy došlo k naplneniu hypotézy predmetnej zmluvnej podmienky, t. j. v čase po uzavretí zmluvy. Ak teda súd hodnotí prijateľnosť zmluvnej podmienky v čase jej kontraktácie, nemôže mať následné spávanie sa (plnenie alebo neplnenie si povinností) účastníkov akýkoľvek vplyv na (ne)prijateľnosť zmluvnej podmienky a tým v konečnom dôsledku jej platnosť. Uvedený záver podporuje aj to, že neplatnosť zmluvnej podmienky podľa cit. ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je absolútnou neplatnosťou. Absolútna neplatnosť právneho úkonu totiž nastáva bez ďalšieho zo zákona a hľadá sa naň, ako keby nebol urobený. Táto neplatnosť nemôže byť ani zhojená dodatočným schválením a nemôže sa ani konvalidovať dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti. (k tomu napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 5Cdo 208/2010 zo dňa 30.07.2012)

Podstatným pri posudzovaní prijateľnosti zmluvných podmienok je tak podľa názoru súdu to, že takto dojednané zmluvné podmienky zaväzovali odporcu (ako aj ostatných spotrebiteľov v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe) k zaplateniu zmluvných pokút v prípade porušenia zmluvných povinností počas celej doby viazanosti, t. j. 24 mesiacov, a to teda či už na začiatku doby viazanosti, alebo aj na jej konci, a to v rovnakej výške bez ohľadu na intenzitu porušenia zmluvnej povinnosti odporcom (resp. iným spotrebiteľom v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe). V prípade posudzovaných zmluvných podmienok by tak bol odporca (resp. iný spotrebiteľ v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe) povinný zaplatiť zmluvné pokuty v rovnakej výške aj v prípade, že by svoje zmluvné povinnosti, na ktorých porušenie sa zmluvné pokuty viazali, porušil v samotnom závere doby viazanosti, pričom v predchádzajúcom období si svoje povinnosti plnil riadne a včas a súčasne by intenzita porušenia týchto povinností odporcu z hľadiska peňažného vyjadrenia bola bez najmenších pochybností v zjavnom nepomere k výške zmluvných pokút. Na tomto závere súdu nemôže nič meniť ani prípadná argumentácia, že právny predchodca navrhovateľa si v takomto prípade (už mu vzniknuté) právo na zaplatenie zmluvných pokút neuplatňoval.

Súd tak dospel k nepochybnému záveru, že v danom prípade ide o neprijateľné zmluvné podmienky [§ 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka] spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka), ktoré sú tak absolútne neplatné podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Na základe neplatných zmluvných dojednaní tak by nebolo možné navrhovateľovi priznať plnenie zo zmluvných pokút, aj ak by si bol návrhom na začatie konania tieto nároky uplatnil.

Súd skutočne už len na záver poukazuje v kontexte znenia cit. ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, že Okresný súd Žilina nepriznal právnemu predchodcovi navrhovateľa ST plnenie na základe významovo totožných zmluvných podmienok, ktoré považoval za neprijateľné podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom zo svojej činnosti má vedomosť (§ 121 O.s.p.), že tomu tak bolo v rozsudku č. k. 6C/205/2006-89 zo dňa 02.03.2007 (potvrdenom rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/118/2007-123 zo dňa 27.05.2008), v rozsudku č. k. 6C/186/2012-48 zo dňa 28.09.2012 (potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/67/2013-104 zo dňa 30.08.2013).

Čo sa týka poplatkov za upomienky spolu vo výške 14,97 eur (t.j. 3x 4,99 eur), súd vychádzal obdobne ako pri posudzovaní vyššie uvedeného nároku na zmluvné pokuty z toho, že pokiaľ by chcel navrhovateľ dôvodne uplatniť tieto poplatky, muselo by ísť o poplatky, ktoré by boli so spotrebiteľom dohodnuté priamo v zmluve.

Súd zastáva názor, že navrhovateľ je povinný všetky poplatky s odporcom jednoznačne a dostatočne určito dohodnúť priamo v zmluve, a nie iba vo vedľajších dokumentoch.

Okrem toho je súd toho názoru, že suma 4,99 eur za každú zaslanú upomienku určite nemôže byť adekvátnou náhradou za domnelé výdavky navrhovateľa spojené so spracovaním upomienky, ktorá je zväčša generovaná automaticky prostredníctvom elektronických prostriedkov. Z uvedeného dôvodu súd návrh aj v tejto časti, t.j. v časti o zaplatenie sumy 14,97 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne: zo sumy 4,99 eur od 10.02.2013 do zaplatenia, zo sumy 4,99 eur od 10.03.2013 do zaplatenia a zo sumy 4,99 eur od 10.04.2013 do zaplatenia, ako nedôvodný zamietol.

Súd súčasne v súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. umožnil odporcovi uhradiť navrhovateľovi priznané plnenie v splátkach, a to tak, ako je uvedené v druhom výroku tohto rozsudku, keď zohľadnil aktuálnu finančnú situáciu odporcu. Súd však neumožnil odporcovi splácať dlžnú sumu navrhovateľovi v ním navrhutej výške splátok (t.j. 50 eur mesačne), ale vzhľadom k výške dlžnej sumy ako aj vzhľadom k finančným možnostiam domácnosti odporcu určil výšku mesačnej splátky vo výške 70,- eur mesačne. V tejto súvislosti súd konštatuje, že poskytnutím možnosti odporcovi splácať navrhovateľovi dlhovanú

sumu druhom výroku rozsudku uvedených splátkach spolu s príslušenstvom týchto splátok vzniká menšie riziko, že nedôjde zo strany odporcu k ďalšiemu omeškaniu s úhradou jeho dlhu a na základe tohto k demotivácii odporcu ohľadom úhrady celého dlhu, pričom by bolo zo strany navrhovateľa v ďalšom potrebné pristúpiť k exekúcii, čím by došlo k ďalšiemu navýšeniu trov.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo

Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd pri rozhodnutí o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a z toho, že odporca bol v konaní nepochybne úspešný vo väčšom rozsahu. Odporcovi tak vzhľadom na uvedené vzniklo právo požadovať od navrhovateľa náhradu trov konania v rozsahu jeho čistého úspechu a to účelne vynaložených trov na obranu svojho práva, pričom vzhľadom k tomu, že odporca si nárok na náhradu trov konania proti navrhovateľovi neuplatnil (§ 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.), súd mu nepriznal proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.